

af den Politik, der hidtil var bleven fulgt, som en Slaagen ind paa en anden. Bei end den, man hidtil havde fulgt, thi — og her maa jeg tage mig den samme Frihed, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) tillod sig, at gjøre Brug af, da han hentydede til et hemmeligt Møde, — skal der komme Noget ud af denne Forklaring, af denne gjensidige Underviisning om hvad der angaaer Rigets Forhold, saa troer jeg, at man ogsaa maa komme tilbage til de hemmelige Møder, og ikke lade det Slor, som hviler over dem, være uløst

Formanden: Jeg maa dog gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at jeg ikke kan indrømme, at de hemmelige Møders Detail bliver fremdraget her.

David: Jeg skal da ikke citere Ord, men kun gjengive den Tanke, som da blev udtalt, at nemlig den tidligere Bei at indskrænke sig til Fornyelsen af de slesvigske Garantier var bleven forladt af Regjeringen, og at de europæiske Forhold have gjort det til en Nødvendighed at indslaae en anden Bei. Jeg tør ikke gaae dybere ind herpaa, men jeg vil bede de Herrer, der lægge saamegen Vægt — og det med al Foie, thi det er en Sag af yderste Vigtighed for enhver Statsborger — paa Ordningen af vore Forhold, at erindre Indholdet af de Documenter, der have været os forelagte, og hvoraf Betydningen af Londonner-Protocollen dog tydeligt fremgaaer. Naar man vil citere europæiske Actstykker, saa gaaer det ikke an, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgkreds (Schack) har gjort, at blive staaende midt i en Artikel, og mene, at naar man blot holder sig til de Ord, der kunne give en vis Fortolkning Vægt, vil man derved kunne udrette Noget. Det er ikke den Fortolkningsmaade, jeg vil ikke sige, som vil skaffe sig Indgang der, hvor det dog kommer meest an paa at vinde Indgang, men det er en Fremgangsmaade, som ikke engang bør finde Sted her i Forsamlingen. Man har sagt, at den ærede Udenrigsminister — og jeg maa bede om Forsættelse, hvis jeg ogsaa denne Gang uden Dpfordring opfafter mig til hans Forsvarer — man har sagt, at Udenrigsministeren har ført

en Argumentation af en usand og forfalskende Art, da han beraabte sig paa Londonner-Protocollen for at godtgjøre, at man allerede tidligere havde erkjendt, at man maatte tænke paa at ordne Høllstaten, og at det var dennes Bestaaen, som var garanteret ved Londonner-Protocollen; man har sagt, at Londonner-Protocollen garanterede Integriteten af de under Hans Majestæts Scepter samlede Lande men intet Mere, og at der er en stor Forskjel mellem Integriteten af et Monarchie og af en Stat. Londonner-Protocollen skulde altsaa slet ikke have Noget at betyde for Høllstaten; man har villet bevise dette med Begyndelsen af Artikel 2, men man standsede, førend man kom til Slutningen af denne, hvor det dog netop antydes, at man erkjender den Wiisdom, som har bestemt H. Maj. Kongen af Danmark til at ordne den eventuelle Successionsorden i Hans Kongelige Huus, saaledes at ved dette Middel det ovenfor nævnte Niemed kunde opnaaes, uden at forandre de Forhold, hvori Hertugdømmet Holsteen staaer til det tydske Forbund. Heraf maa det imidlertid dog fremgaae, at der ikke blot tales om et Sammenhold af Statsdelenes Complex, men at der menes et Sammenhold paa en bestemt Maade, og dersom der kunde være Tvivl derom, saa maa man finde det løst i Protocolens Artikel 4, og dersom dette ikke skulde anses tilstrækkeligt, maa det dog fremgaae af Conferenceprotocollen af 23de August 1850, hvorved den østerrigske Gesandt Koller tiltræder Londonner-Protocollen med den Tilføining, at de i Art. 2—4 indeholdte Stipulationer ikke skulle være til Skade for det tydske Forbunds Rettigheder. Det tydske Forbund har aldrig gjort Krav paa Ret til nogen Deel af Danmark eller af Holsteen; hvad det tydske Forbund har gjort Krav paa er, at de indre Forhold mellem de til Danmark henhørende Dele ikke blive ordnede saaledes, at de — det være sig nu virkelige eller indbidte — Rettigheder, som det tydske Forbund troede med Hensyn til Slesvigs og Holsteens gjensidige Stilling at have, lide noget Afbræk. Det er saaledes aldeles klart, hvad der desuden ligger i de historiske Begivenheder, som baade ere gaaede forud og have efterfulgt Londonner-Protocollen, at det